

תוספות

כל פרשה שהיתה חביבה על דוד כר -
 ואם האמר: מאי יכל הרשייתו?
 והא לא אסכחו טוס פרשה אחרת שבתחלת
 באשרי ובסיבות באשרי אלא היאן ויש
 לומר דלאו דוקא יסתח באשרי וכיים
 באשרי, אלא התיבה בעין סתיה, כמו
 תהלה, סתחה ביהתלה וכיים ביהתלה,
 'תהלת ה' ידבר סי', וכן הרבה פרסיות
 סתחילות בהללויה ובסיבות בהללויה.

1058 / יוני ג

אכל פרשה שהיתה חביבה על דוד, פתח בה ב'אשרי'
 וסיים בה ב'אשרי'; פתח ב'אשרי' - דכתיב, 'אשרי
 האיש', וסיים ב'אשרי' - דכתיב, 'אשרי כל חוסי בו'.

גנל

רב הונא בשם בר קפרא אמר: בזכות ארבעה דברים נגאלו ישראל ממצרים:
 שלא שינו את שמם, ולא שינו את לשונם, ולא אמרו לשון הרע, ולא נמצא בהן
 אחד פרוץ בערנה. 'לא שינו את שמם' - ראובן ושמעון נתתיו, ראובן ושמעון
 קלמין: 'לא היו קורין לראובן רופוס, ולשמעון לא היו קורין לוליאני, וליוסף
 ליסטיס' ולבנימין אלך ידראני.¹⁶

טו גטיוז 3

יש בני אדם ששמותיהם כעורים ומעשיהם כעורים. שמותיהם נאים
 ומעשיהם נאים. שמותיהם נאים ומעשיהם נאים. שמותיהם נאים.
 נאים ומעשיהם כעורים זה ישמעאל ועשו ישמעאל שומע אל. עשו עושה רצון עשו.
 שמותיהם כעורים ומעשיהם נאים: אלו עולי גולה בני ברקס, בני סימרא בני רמח (פאלו ב).
 בית הסקדש: שמותיהם כעורים ומעשיהם כעורים אלו המרגמים סה: כתיב בהם סתור
 סתור אל כן העולם נחבשהתביא את דבריו. שמותיהם נאים ומעשיהם נאים אלו השבטים.
 האמר אליהם עלו זה בנבב עלו שהם עולים.

גנלאלו טאלו

וגו, כה אמר כרש מלך פרס וגו', מי בכס מכל עמו וגו', (ב) ויקומו
 ראשי האבות וגו' (עזרא א). ארבע רבוא וגו', מלבד עבדיהם וגו'
 (שם ב), בכלל, (א) ובפרט אינן אלא שלשים אלף ושלש מאות וששים,
 [א] ושנים עשר אלף, היכן הם, אלא אלו שעלו משאר השבטים,

טו זלז וגו

השובתן של אנשי ענתות קבלתי, ותשובותיכם איני מקבל, שנגזרה עליהן
 גזירה קשה, ההזר (עו) לכן כה אמר ה' על אנשי ענתות וגו' לכן
 כה אמר ה' צבאות הנני פוקד עליהם (עו) (רעה) הבתורים ימרו בתרב בניהם
 ובנותיהם ימרו (עח) במלחמה ושאריות (עט) לא יהיה להם (ירמיה יא כ"א) כיב
 כ"ג) וכיון שעשו חטובה, זכו להתייחס אנשי ענתות (ס) סאה ועשרים ושמונה
 (עזרא ב' כ"ג), והשובותיכם איני מקבל.

טו זלז דוב טאלו

מא הדרנה שקעים וארבעה:

ושלמה: ז

כך בני השערים בני-שלום בני-אסר בני-סלמן בני-עקוב בני חסיטא בני

שכני מכל מאה שלשים ותשעה:

בני הנתינים	בני ציתא	בני-חשופא	בני
בני טקעות:	בני-קלס	בני-סיגהא	בני
בני פדון:	בני-לבנה	בני-חנבה	בני
בני עקוב:	בני-חנב	בני-שמלי	בני זלז
בני חנו:	בני-גבל	בני-גמר	בני
בני ראיה:	בני-רצו	בני-גלובא	בני
בני גום:	בני-עגא	בני-קסט	בני
בני בסי:	בני-אסנה	בני-מעניס	בני
בני נסיסים:	בני-בבקוק	בני-חקוסא	בני וסיסים
בני חקור:	בני-בצלוח	בני-מחיהא	בני
בני חשוא:	בני-ברקוס	בני-סיסנהא	בני
בני תמת:	בני-נציח	בני חסיפאי:	בני
עבדי שלמה	בני-סעי	בני-חספרח	בני
בני פרוקא:	בני-ישלה	בני-ירקאן	בני
בני גדל:	בני-שפטנה	בני-חטיל	בני

בני אמי: כלל-תנתינים ובני עבדי שלמה שלם

ה. (א א) 'זולף איש' גרדום אלא כוא וקאה במה
 חבב הקדוש ברוך הוא ביאתה של ארץ ישראל יותר
 מיציאתה להלן כתיב סוסייהם פרדיהם גמליהם ברם הכא
 כתיב 'זולף איש' גרדום אלא להלן על ידי שהיו יוצאין
 מהארץ לחוצה לארץ לא יחס הקתוב את ממונם 'זולף
 איש' גרדום.

ו/ו א, ג, י

שם ע"ב גדול ח"ה יותר מהלח נפשות וכו' פירו' דוקא כה"ג שומד
 בפרק לכל יבוא הדבר לדי כנתי נפשות אבל להליל מן היס ומן
 המפולח דקיימו נפשות להליל חון לך דבר שקול כפיקוח נפשות גם מאי
 דקאמר גדול ח"ס מבנין בהמ"ק מיירי דלא מחבטל בניו מהמתיה אבל
 זילתן זה בנין בהמ"ק עדיף והדע דמדרכי בטל מהתורה וכנס לשררה בתר
 דכבר ילולו ישראל דמכוס הכי פירשו ממנו כנהדרין כמו שפי' רש"י נד"ה
 שפירשו ממנו והוא נכנס לשררה לעמוד בפרק לכל יבוא לר ואויב ליגע
 בנהלת כדי אבל בזמן הללחן של ישראל פשיטא דעדיף ועדיף מה"ס ולא
 מנשיא דרבים אלא אפי' הללה נפש דיהוד עדיף מה"ס והס"א דעזרא נמי
 הא סלקן ס"א דכדו והוו בני לה הגם דלא סליק עזרא אבל זולת זה
 הוא סליק לבנות דעדיף בנין בית המקדש מה"ס:

1135 1101

2x

סוף ג

1) אמר רב יוסף: גדול תלמוד תורה יותר
 מהצלת נפשות. דמעיקרא חשיב ליה לקרדכי בתר
 ארבעה ולבסוף בתר חמשה. מעיקרא כתיב "אשר
 באו עם זרכבל ישוע נחמיה שרניה רעליה קרדכי
 בלשון" ולבסוף כתיב "הבאים עם זרכבל ישוע
 נחמיה שרניה רעליה נחמני קרדכי בלשון"

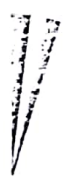
משיא לבי

1101 v. אגא טאטעלן גזון 44

4

מניינם	רשימת העולים	הפסוקים
11	מנהיגי העולים	ב
13,337	בני יהודה למשפחותיהם	גיט
8,635	בני בנימין לעריהם	כילה
1,299	הכהנים	לו-לט
341	הלוויים (לסוגיהם)	מ"מב
392	הנתינים ועבדי שלמה	מג"נח
652	קבוצות עולים-חסרייחוס	נט"ס
	כוהנים ללא כתבייחוס	סאיסג
7,337	עבדים ואמהות	סה
200	משוררים ומשוררות	סה

עולי בבל - חתך כללי (עזרא)

- עולי תל מלח
- נתינים
- לויים
- כהנים
- ישראלים

א) כה אמר כרש מלך פרס וגו', מי בכנס מכל עמו וגו', (א) ויקומו
 יאשי האבות וגו' (עזרא א). ארבע רבוא וגו', מלבד עבדיהם וגו'
 שם ב), בכלל, (א) ובפרט אינן אלא שלשים אלף ושלוש מאות וששים,
 (א) ושנים עשר אלף, היכן הם, אלא אלו שעלו משאר השבטים,

170 אלף וגו' (ב)

ב) ה' שבות האנשים (יג טו). קה היו שמוהם (יג יג טו). סתור בן מיכאל, נחבי
 בן נכסי, גאואל בן מבי. יש בני אדם [ששמותיהן נאים ומעשיהן קעורים,
 ט ששמותיהם קעורים ומעשיהם נאים]. שמוהיהם קעורים ומעשיהם קעורים,
 אותיהם נאים וט ומעשיהם נאים. שמוהיהם נאים ומעשיהם קעורים,
 אותיהם נאים ומעשיהם נאים. שמוהיהם נאים ומעשיהם קעורים-נה
 יקעאל ונשו. ויקעאל -שומע אל, עשו-עושה רצון עשיו. שמוהיהם
 נדריה ומעשיהם נאים-אלו עולי גולה. (שנה ב-ג) בני בקוקס, בני סיקרא, בני
 נה, ובנו בית המקדש. שמוהיהם קעורים ומעשיהם קעורים-אלו המרגלים.
 ה כתיב נחב, סתור, שקתרו אל מן העולם, נחבי, שהקביא את דבריו וטו.
 מותיהם נאים ומעשיהם נאים-אלו השבטים יטו. (ויאמר אלהם עלו זה בנגב,
 עלו, שהם עולים. וישלח אתם משה לחור את ארץ כנען).

גאואל, טאט